

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 60.330 van 19 juni 1996

A. 68.302/VI-13.094

In zake : **MOSSAY** Pierre,
rue Hauzeur 14
4800 Verviers,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Vervoer.

**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door Pierre MOSSAY op 29 maart 1996 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 31 januari 1996, waarbij het bestuur der luchtvaart hem onderwerpt aan een examen betreffende de reglementering van de luchtvaart (artikel 37 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart) ten einde vast te stellen of zijn kennis overeenstemt met die welke vereist wordt voor het behalen van de vergunning van privaat vliegtuigbestuurder waarover hij beschikt en waarbij, overeenkomstig artikel 38, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart, zijn vergunning geschorst wordt tot de datum van de definitieve uitslagen van dat examen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 mei 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 juni 1996;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HODY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. de MONTPELLIER, loco Mr. GILLET, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer FORTPIED, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die houder is van een vergunning van privaat vliegtuigbestuurder, op 26 mei 1995, toen hij een vliegtuig van het type Piper Cub bestuurd, betrokken raakte in een vliegtuigongeluk

waardoor hij genoodzaakt was een noodlanding uit te voeren op de autosnelweg Verviers-Prüm, die toen nog niet voor het verkeer toegankelijk was; dat hij vervolgens het toestel aan de kant heeft gezet, het toezicht erover aan zijn passagier toevertrouwd heeft en contact opgenomen heeft met de commandant van het vliegveld van Theux-Verviers die het onder zijn hoede genomen heeft;

Overwegende dat artikel 94, § 1, van het koninklijk besluit van 15 september 1994 tot vaststelling van de vliegverkeersregelen stelt dat "de bestuurder (...) binnen de 7 dagen aan de directeur-generaal van het Bestuur van de Luchtvaart ieder ongeval of incident (dient) mede te delen dat voorkwam tijdens het gebruik van een luchtvaartuig"; dat verzoeker bevestigt zulk een verslag aan het bestuur van de luchtvaart gestuurd te hebben bij gewone brief, die op 29 mei 1995 ter post bezorgd is; dat het bestuur bij brief van 18 oktober 1995 aan verzoeker liet weten dat het geen enkel verslag van zijnentwege ontvangen had en hem over deze tekortkoming uitleg vroeg, die vóór 10 november 1995 bezorgd diende te worden; dat verzoeker op 23 oktober 1995 aan het bestuur een zogenaamde kopie heeft bezorgd van zijn verslag betreffende zijn landing "op het platteland", en eraan heeft toegevoegd dat hij dacht dat een "probleem in de postbedeling" de oorzaak was van het feit dat het zijn verslag dd. 29 mei 1995 niet ontvangen heeft; dat het bestuur bij een brief van 31 januari 1996 aan verzoeker liet weten die uitleg niet te aanvaarden, dat het van plan was hem te onderwerpen aan een examen betreffende de reglementering van de luchtvaart, overeenkomstig artikel 37 van het koninklijk besluit van 1954 tot regeling der luchtvaart, dat dat examen afgelegd diende te worden binnen zestig dagen, bij verzuim waarvan artikel 38, § 1, 1°, van hetzelfde besluit toegepast zou worden, en dat het overeenkomstig

diezelfde verordeningsbepaling zijn vergunning als privé-piloot schorste, totdat hij voor dat examen zou slagen; dat het bestuur bovendien aan verzoeker gevraagd heeft hem onverwijld zijn vergunning te doen toekomen en contact met hem op te nemen om de praktische regels van het examen te bepalen; dat dat de bestreden handeling is;

Overwegende dat verzoeker zich daaraan heeft gehouden, zodat het examen vastgesteld werd op 26 maart 1996; dat verzoeker op 20 februari 1996 door tussenkomst van zijn advocaat het bestuur verzocht heeft zijn situatie te herzien, daar hij op 8 juni 1995 geslaagd was voor het examen op grond waarvan hij luchthavenmeester kon worden; dat het bestuur op 5 maart 1996 antwoordde dat die omstandigheid niets ter zake deed en dat het zijn beslissing dd. 31 januari handhaafde; dat verzoeker op 21 maart het bestuur verzocht heeft de ontmoeting van de 26e uit te stellen tot een latere datum die hij zou voorstellen; dat hij geen andere datum voorgesteld heeft, maar op 29 maart 1996 het beroep heeft ingesteld;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, hieraan ontleend dat "verzoeker klaarblijkelijk ingestemd heeft met de bestreden handeling, daar hij zijn vergunning heeft teruggestuurd, maar vooral omdat hij een afspraak gemaakt heeft om het examen af te leggen dat hem bij de bestreden handeling was opgelegd, en dat hij, nadat zijn advocaat een brief gericht had aan de verwerende partij met het verzoek om de beslissing in te trekken, gelet op het feit dat het resultaat ervan reeds vroeger bereikt was, opnieuw contact heeft opgenomen met de verwerende partij om de afspraak van 26 maart wegens persoonlijke aangelegenheden af te zeggen, en hij terzelfdertijd

heeft laten weten dat hij contact zou opnemen voor een nieuwe afspraak";

Overwegende dat hij die berust heeft in een bestuurshandeling zijn belang verliest om de nietigverklaring ervan te vorderen, des te meer daar die berusting vrijwillig gebeurd is, zij een stellige afstand van het beroep inhoudt en de onwettigheid van de bestreden handeling geenszins van openbare orde is; dat het feit dat de handeling wordt uitgevoerd niet volstaat om ervan uit te gaan dat erin is berust, aangezien de handeling in principe voor tenuitvoerlegging vatbaar is; dat in het onderhavige geval, de houding van verzoeker zoals omschreven door de verwerende partij, er enkel in bestaat de bestreden handeling ten uitvoer te brengen; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker, inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij zou lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aanvoert dat hij op grond van zijn brevet van piloot een belangeloze activiteit kan uitoefenen als sleper van zweefvliegtuigen en als instructeur van piloten van zweefvliegtuigen op het vliegveld van Theux-Verviers, dat gespecialiseerd is op dat gebied, wat ook de leden van de zweefvliegclub zou benadelen, en dat dat

nadeel zoveel te ernstiger is "aangezien het zweefvliegseizoen van 1996 aanvangt in het begin van de maand april en voortduurt tot de maand september";

Overwegende dat uit het feitenrelaas blijkt dat verzoeker dit nadeel kon vermijden door het examen af te leggen, dat hem geruime tijd vóór het begin van de maand april door de bestreden beslissing werd opgelegd; dat hij dus, door zijn eigen toedoen, bijgedragen heeft tot het ontstaan van het nadeel dat hij aanvoert; dat daaruit voortvloeit dat het nadeel dat hij geleden heeft, niet als ernstig en moeilijk te herstellen beschouwd kan worden, zoals bedoeld in artikel 17, §1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op negentien juni 1900 zesennegentig door :

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	HANOTIAU,	staatsraad,
	MESSINNE,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.